„UNIVERSUL“

IISUS DUPĂ CORAN

de N. BATZARIA

Rândurile ce urmează sunt mai degrabă o continuare, decât o completare a unui articol asupra aceluiaș subiect, scris și publicat cu altă ocaziune în ziarul nostru „Universul“. In adevăr, o cercetare mai amănunțită a modului cum Coranul înfățișează personalitatea și menirea Mântuitorului, precum și religia creștină nu poate fi încadrată în spațiul restrâns al unui articol de ziar.

Ne vom mărgini deci, întemeindu-ne pe texte din Coran, să prezintăm unele puncte mai caracteristice. Facem aceasta și în scopul de a arăta că denumirea pejorativă de „ghiauri“, în sensul de „infideli“, nu poate, potrivit Coranului, să ne fie aplicată nouă creștinilor. „Luptați — stă scris la versetul 29 din capitolul al 9-lea al Coranului — împotriva acelora care nu cred în Dumnezeu și în judecată și care nu profesează adevărata religiune a evreilor și creștinilor“.

Urmează deci ca evreii și creștinii, ca unii ce sunt monoteiști, să fie cruțați. Totuși, pentru motive pe care lipsa de spațiu ne împiedecă de a le arăta, Mahomet, întemeietorul religiei ce-i poartă numele, a fost unul din cei mai înverșunați antisemiți sau — mai exact — din cei mai necruțători dușmani ai evreilor. Calificativul „antisemit“ se potrivește puțin pentru Mahomet, care a fost de cea mai pură origină semită.

Trecând la chestiunea ce ne preocupă în deosebi, pomenim că, după credința lumei mahometane, Coranul — cuvânt arab care înseamnă „carte“, tot cum „carte“ înseamnă și cuvântul „Biblie“— a fost scris de Dumnezeu însuși și trimis lui Mahomet filă cu filă prin îngerul Gabriel. In Coran este destul de des vorba despre Iisus, despre Evanghelii, despre Ion Botezătorul, despre Sfânta Fecioară, etc.

Iată, de pildă, ce poruncește, între altele, Dumnezeu lui Mahomet cu privire la Sfânta Fecioară: „Cântă slava Mariei, care și-a păstrat fecioria neprihănită. Am suflat asupra ei duhul nostru. Ea și Fiul ei au fost admirația universului“.

Și într'alt loc: „Dumnezeu te-a ales; El te-a purificat; tu ești cea aleasă între toate femeile“. Și ceva mai încolo: „Dumnezeu îți vestește Cuvântul său. Se va numi Iisus, Mesia, fiul Mariei, mare în lumea aceasta și în lumea cealaltă și sfetnicul Celui Prea Inalt“. Iar la întrebarea Mariei: „Doamne, cum aș putea să am un fiu? Nici un bărbat nu s'a apropiat de mine“, îngerul îi răspunde: „Va fi așa cum ți-am spus. Dumnezeu plăsmuiește făpturile după voia Sa. Când vrea ca un lucru să existe, zice: „Să fie!“ „și se face“.

Despre Ion Botezătorul, acelaș înger — Gabriel — spune lui Zaharia: „Fiul tău Ion va întări adevărul cuvântului lui Dumnezeu; va fi mare, curat și înălțat printre proorooci“.

Să reproducem și versetul 50 din cap. 5, în care este vorba despre Evanghelie.

„După profeți — e Dumnezeu care vorbește — am trimis pe Iisus, fiul Mariei, ca să confirme Pentateucul. I-am dat Evanghelia, care este flacăra credinței și care pune pecetea pe adevărul vechilor scripturi. Această carte luminează și instruește pe cei ce se tem de Domnul.

„Creștinii vor fi judecați după Evanghelie. Cei ce ii vor judeca într'altfel, vor fi vrednici de osândă.“

Despre Iisus, avem mai întâiu la cap. 2 versetul 80: „Am dat lui Moise Pentateucul și lui Moise i-au urmat trimișii Domnului. I-am dat lui Iisus, fiul Mariei, puterea de a face minuni și l-am întărit prin duhul sfințeniei“.

Despre menirea Mântuitorului, îngerul Gabriel mai spune Sfintei Fecioare: „Fiul tău va zice oamenilor: minunile dumnezeiești vă vor dovedi menirea mea. Voi forma din lut chipul unei păsări și voi sufla pe ea, iar prin voința lui Dumnezeu, pasărea va căpăta viață în aceeași clipă. Voi tămădui pe orbii din naștere și pe leproși și voi învia morții cu voia lui Dumnezeu. ...Toate aceste fapte vor fi pentru voi semne, dacă sunteți credincioși... Dumnezeu mi-a dat puterea de a face minuni. Temeți-vă de El și ascultați-mă pe mine. Slujiți lui Dumnezeu, fiindcă El este calea mântuirii“.

(Continuare în pag. 14-a)

CELE DOUĂ ROME

Vizita oficială a Suveranilor Italiei la Vatican a trezit pretutindeni cel mai viu interes, atât prin ceremonialul strălucit, care înconjoară asemenea evenimente la Curtea pontificală, cât și prin sensul politic, pe care îl poate avea o întâlnire așa de excepțională, prin confirmarea politicii de împăcare înfăptuite acum zece ani între Quirinal și Sfântul Scaun ca și prin paralelismul politicii de pace făcute azi deopotrivă de guvernul fascist, ca și de urmașul Sfântului Petru.

Orice solemnitate pontificală este un spectacol rar de măreție și fast. Ceremonialul fixat de secole și întemeiat pe tradiții imutabile, majestatea purpurii romane, bogăția costumelor, varietatea uniformelor, ordinea protocolară a cortegiilor în sălile istorice ale Vaticanului sau în aurul și marmora Sfântului Petru, conțin în ele însile un element de emoție și dau parcă sentimentul puterii și eternității. Când această splendoare este desfășurată pentru primirea sărbătorească a Suveranilor Italiei, la ea se adaogă și semnificația simbolică a înțelegerii dintre Roma imperială și Roma Pontificală.

După intrarea trupelor italiene în Roma la 1870, Pontificele roman a primit pentru întâia oară vizita Regelui și Reginei Italiei la 5 Decembrie 1929, după ratificarea pactelor dela Lateran, la 5 Iunie al aceluiași an. Cu acest prilej Papa Pius al XI-lea a primit pe rând pe Suverani, pe principele moștenitor, pe principesele Casei de Savoia și pe reprezentanții Caselor de Aosta și de Genova.

Timp de șaizeci de ani nu mai avusese loc nici un contact între regalitatea italiană și șeful creștinătății catolice. Chestiunea romană — poate cea mai complexă și mai subtilă problemă politică a istoriei contimporane — a divizat lumea catolică și mai ales Italia mai bine de o jumătate de secol, a împărțit cetatea eternă în Roma albă și Roma neagră, a aruncat turburarea în viața publică și discordia în sânul familiilor. Unii Italieni erau mai mult catolici decât Italieni; alții mai mult Italieni decât catolici. Ostilitate greu de explicat în câteva cuvinte, dar care făcea să apese o grea ipotecă asupra politicii italiene și fără îndoială și asupra celei vaticane. D. Mussolini i-a pus capăt prin încheierea, la 11 Februarie 1929, a acordurilor dela Lateran, care ducea la împăcarea puterii spirituale a Vaticanului cu guvernul italian și la restabilirea armoniei între nevoile sufletești și necesitățile politice ale Italienilor. Aceste acorduri au fost socotite ca atât de importante, încât data de 11 Februarie 1929 a intrat în rândul sărbătorilor naționale italiene și poate fi considerată cu drept cuvânt ca actul final al desăvârșirii unității naționale a Italiei. Ea n'a contribuit puțin la progresele politicii fasciste și într'una din cele mai grele încercări ale Italiei — aceia a campaniei din Africa orientală — ea a dus la unanimitatea națională, care a făcut posibilă întemeierea Imperiului. Biserica a știut, în această împrejurare, să fie italiană fără să uite misiunea ei universală.

Cu realismul caracteristic al politicii sale și cu simțul său ascuțit al tradițiilor italiene, deși cap al unei revoluții naționale, politice și sociale în același timp, Ducele n'a combătut nici una din marile instituții ale vieții italiene, ci a căutat dimpotrivă să le apropie de regim și să le integreze într'o conlucrare armonioasă pentru sporirea puterii și prestigiului țării sale. Cea mai înaltă autoritate a vieții spirituale italiene și universale, Biserica, a fost astfel și ea—și printre cele dintâi — pe linia acestei acțiuni de reintregire și de armonizare a vieții italiene. Nici Biserica, nici Italia n'au pierdut nimic în încheierea păcii definitive dela Lateran.

Vizita Suveranilor italieni la Sfântul Părinte, la 21 Decembrie, este o nouă confirmare a acestei politici. Cu prilejul ei, Papa a rostit cuvinte semnificative pentru Italia, care „vigilentă și puternică, sub conducerea înțeleaptă a Regelui și Imparatului ei și cu ajutorul conducătorilor ei, rămâne pacifică în viața civilă, în bună înțelegere a spiritelor, în cultul neîntrerupt al artelor și științelor, în activitatea dela câmp și din industrie, în aer și pe mări și în riturile solemne ale religiei catolice“.

Cuvintele de pace au un răsunet parcă străin și îndepărtat în învălmășala războinică fără cruțare a acestui sfârșit de an. Rostite însă în solemnitatea seculară a cetății vaticane de șeful creștinătății, în prezența Suveranilor Italiei, ele nu au numai resonanța unei speranțe, ci par a dobândi tăria unei certitudini.

I. L.

CRONICA RĂZBOIULUI NAVAL

Constatări din lupta navală dela Montevideo

NOUI ARME NAVALE

de vice-amiral I. BĂLĂNESCU

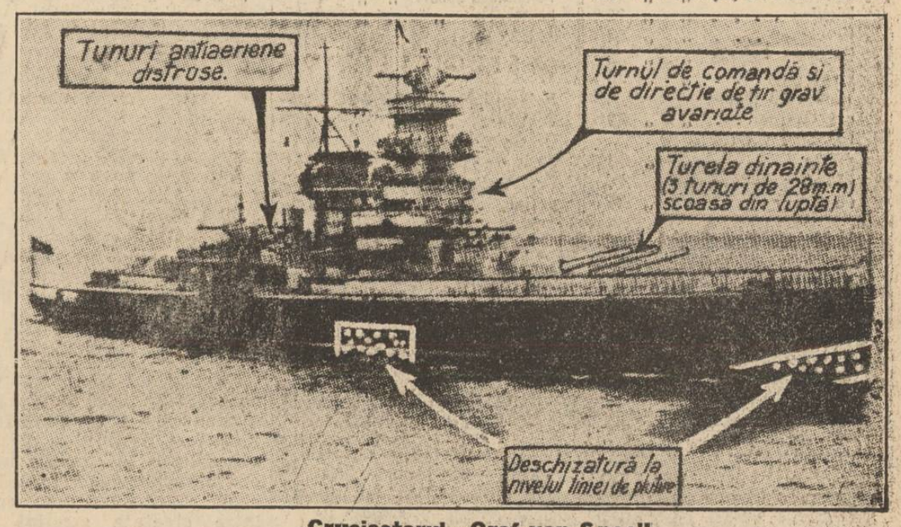
Tunuri antiaeriene distruse.
Turnul de comandă si de direcție de tir grav avariate
Turela dinainte (3 tunuri de 28m.m) scoasa din luptă
Deschizatură la nivelul liniei de plutire

Crucișetorul „Graf von Spee“

O mare îndoială a domnit după lupta navală dela Montevideo, căci toate cercurile maritime se întrebau dacă motivul refugiului cuirasatului german erau gravele avarii dobândite în luptă și dacă aceste avarii au fost de natură de a împiedeca nava germană să continue lupta. Pe de altă parte era firesc să se cunoască starea navei după sumarele reparațiuni, pentru a se putea judeca dacă ea era în situație să primească lupta în larg.

Presa germană din motive pe care nu le analizăm, nu a publicat nici o știre despre avariile cuirasatului „Admiral von Spee“, astfel că opinia mondială a primit cu mare surprindere soluțiunea scufundării, fără nici o explicație care să justifice renunțarea la luptă.

Ziarul francez „Le Figaro“ a publicat date complete asupra avariilor și reputațiunea acestui mare ziar este, credem, o chezășie, că datele sunt autentice. Rezultă din datele acestea că „Admiral von Spee“ a avut avariile următoare:

1) Lovituri la linia de plutire, în partea centrală, în dreptul compartimentului motoarelor.

2) Lovituri la o mică distanță de prova, aproape de linia de plutire.

3) Turela din prova cu cele trei tunuri 280/50, complet scoasă din serviciu.

4) Blockausul de comandă și turela centralei de tir (Fire Director) afară din serviciu.

5) Tunurile antiaeriene din pupa distruse.

Dintre toate avariile menționate, singurele cari atingeau siguranța navigației erau breșele făcute de proectile la linia de plutire în centru și la prova, celelalte priveau armamentul și aparatele de conducerea tirului, așa că numai pentru cele dintâi, statul uruguayan a admis termenul de 73 ore staționare în port, pentru celelalte cari priveau puterea combativă a navei, nu s'a acordat nici o prelungire.

Dacă presupunem că prin întreprinderile technice dela Montevideo, avariile la corp se puteau repara, este aproape sigur că nu se puteau găsi nici mijloace, nici technicieni, care să repare turela și tunurile 280/50 și mai ales centrala de tir (Fire Director), care cuprinde o instalațiune de o technicitate extrem de delicată și precisă, ea formând centrul de conducere al artileriei navei. Aceste aparate fiind avariate și dereglate puneau nava în imposibilitate de a obține dela ultimele sale 3 tunuri de 280/50, tot randamentul normal într'o luptă cu forțele britanice.

De aceea acum când cunoaștem aceste avarii, suntem în măsură să apreciem, că atât refugiul în portul Montevideo cât și refuzul luptei după eșirea din numitul port, au fost determinate de avaria gravă a turelei tunurilor 280/50 din prova și de distrugerea postului centralei de tir.

Fotografia ce reproducem, arată clar toate avariile menționate:

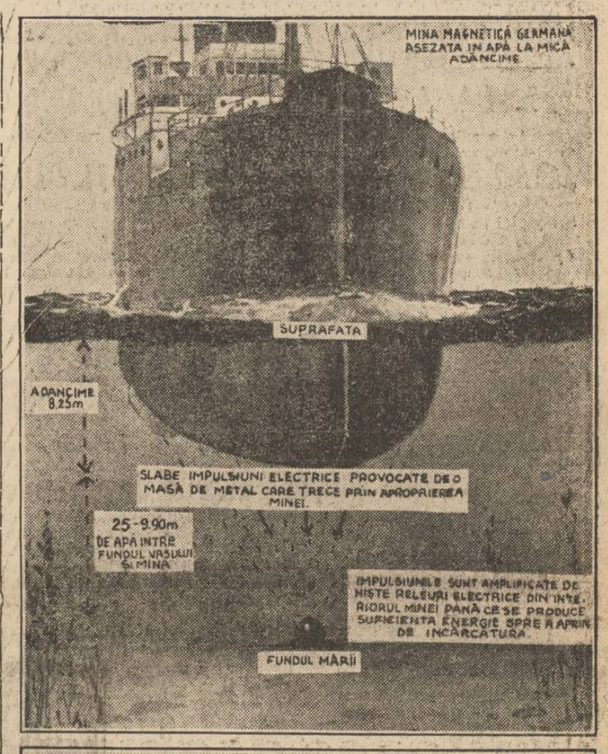
MINA MAGNETICĂ GERMANĂ ASEZATA IN APĂ LA MICĂ ADANCIME
SUPRAFATA
ADANCIME 8.25m
SLABE IMPULSIUNI ELECTRICE PROVOCATE DE O MASĂ DE METAL CARE TRECE PRIN APROPIEREA MINEI.
25-9.90m DE APĂ INTRE FUNDUL VASULUI SI MINA
IMPULSIUNILE SUNT AMPLIFICATE DE NISTE RELEURI ELECTRICE DIN INTERIORUL MINEI PANĂ CE SE PRODUCE SUFICIENTA ENERGIE SPRE A APRINDE INCĂRCATURA.
FUNDUL MĂRII

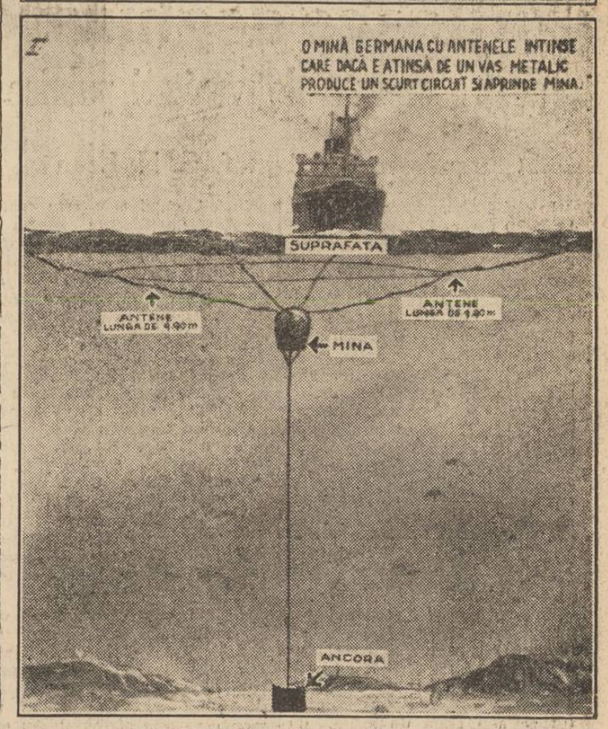
O MINĂ GERMANĂ CU ANTENELE INTINSE CARE DACĂ E ATINSĂ DE UN VAS METALIC PRODUCE UN SCURT CIRCUIT SI APRINDE MINA.
SUPRAFATA
ANTENE LUNGA DE 4.90m
ANTENE LUNGA DE 4.90m
MINA
ANCORA

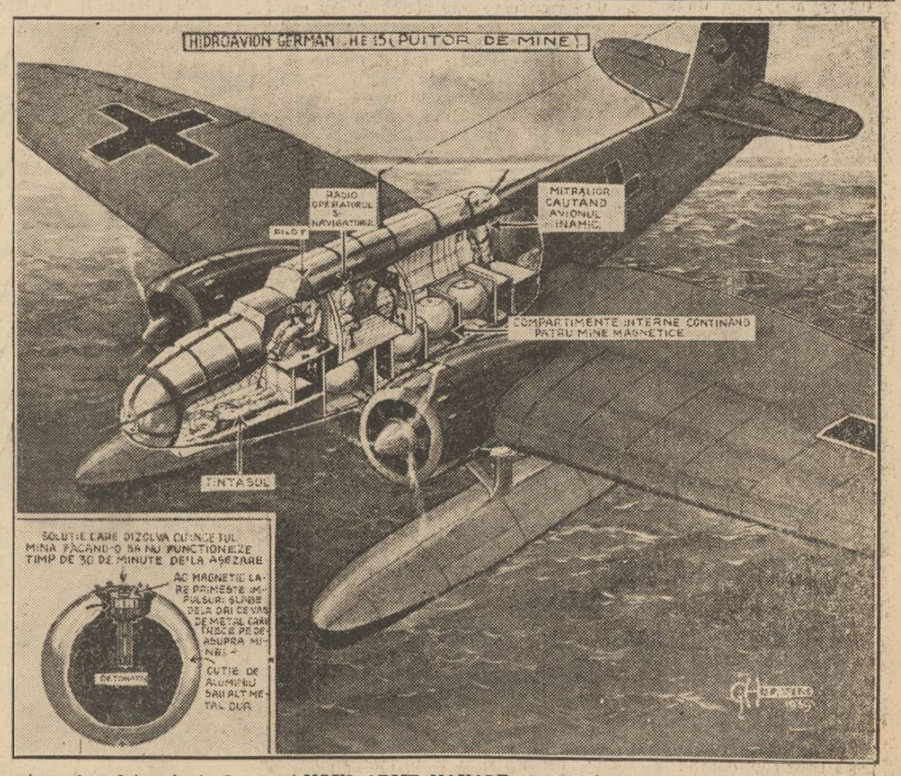
HIDROAVION GERMAN HE 115 (PUITOR DE MINE)
RADIO OPERATORUL SI NAVIGATORUL
MITRALIOR CAUTAND AVIONUL DINAMIC
COMPARTIMENTE INTERNE CONTINAND PATRU MINE MAGNETICE
TINTA SUL
SOLUTIE CARE DIZOLVA CUPRUL PENTRU MINA PĂCĂLITĂ SĂ NU FUNCTIONEZE TIMP DE 30 DE MINUTE DE LA ASEZARE
AC MAGNETIC CARE PRIMESTE IMPULSIUNI SLABE DELA ORICE VAS DE METAL CARE TRECE PE DEASUPRA MINEI.
CUTIE DE ALUMINIU SAU ALT METAL DUR

NOUI ARME NAVALE: MINELE ELECTROMAGNETICE

Știm câtă senzație a produs în lumea întreagă aparițiunea minei magnetice, lansată în vecinătatea coastelor și pe drumurile de navigație ale convoiurilor și navelor comerciale aliate și cât de impresionată a fost opinia mondială de numeroasele victime fă-

(Continuare în pag

CONTRA-OFENSIVA ARMATEI FINLANDEZE

de R. SEIȘANU

Pe ansamblul frontului finlandez — front ce se întinde pe o lungime de peste 700 km. de la nord de Nantsi (sectorul Petsamo), până la linia fortificată Mannerheim de la sud (sectorul istmului Carelia), — a intervenit o modificare a situației în câteva sectoare, în favoarea armatei finlandeze, care a trecut la contra-ofensivă.

La nord, în regiunea Petsamo, unde frontul finlandez se rezemă pe coasta Oceanului arctic, grupul de armată sovietic ce operează acolo reuși să înainteze spre sud; pe când alt grup sovietic înaintase spre vest până în apropiere de zona frontierei norvegiene.

Scopul urmărit de comandamentul armatei roșii, după planul inițial de operațiuni, a fost să cucerească repede ținutul cunoscut sub numele de Laponia fineză — căci mai e o Laponie la est în U. R. S. S. — ca să tae legăturile Finlandei, atât la nord, cu porturile de pe coasta Oceanului arctic, Petsamo si Liinaharmori, cât și la vest cu Suedia și Norvegia.

Laponia fineză are o suprafață de 80.000 kmp., împreună cu provincia Petsamo (10.000 kmp.) și o populație foarte rară: câteva mii de laponi ce trăesc în condiții primitive, risipiți în câteva sate.

Țara aceasta — situată în interiorul cercului polar — e străbătută numai de trei drumuri, dintre care o singură șosea bună între Rovaniemi și Petsamo; iar în timpul iernei, troenele le acoperă, confundându-le cu imensa pustietate înghețată.

Trupele sovietice întâmpină mari dificultăți în operațiunile lor din Laponia din cauza gerului cumplit a zăpezilor mari și a condițiilor grele de comunicație și de aprovizionare. In ținuturile pustii, străbătute de torenți și pline de gropi adânci acoperite de zăpadă, coloanele sovietice și în deosebi unitățile motorizate, suportă pierderi în oameni și în material, chiar fără lupte. Numeroase tankuri grele cad în gropile pe care însăși natura le-a camuflat, acoperindu-le cu zăpadă; iar soldații înghețați răresc coloanele ce înaintează prin aceste pustietăți în noaptea polară fără de sfârșit.

Trupele finlandeze, bine instruite și cu moralul ridicat, folosesc mai bine terenul și iarna cumplită, în operațiunile lor.

Cele din sectorul Petsamo au luat contra-ofensiva și au respins trupele sovietice ce se găseau în zona frontierei norvegiene, la nord de Nantsi și Hojkenjervi.

Alte lupte sunt în curs la Grensefors, tot în apropiere de zona frontierei Norvegiei. Rușii au suferit pierderi severe în aceste lupte.

(Continuare in pag. 14-a)

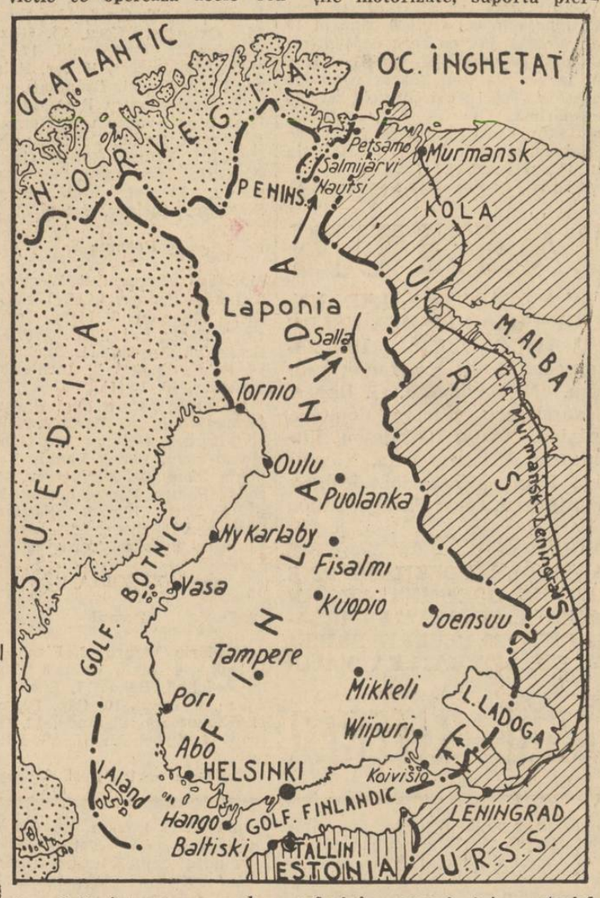

PE FRONTUL DE VEST:

Nimic nou de semnalat.

PE FRONTUL FINO-SOVIETIC:

Din Helsinki se anunță că trupele rusești bat in retragere in nordul Finlandei și că din pricina gerului năprasnic, retragerea e considerată o adevărată catastrofă. Se afirmă că pierderile sovietice trec de 30.000 de oameni.

PE MARE:

8 vase britanice caută in Atlantic, cuirasatul german „Admiral Scheer“.

IN AER:

Lupta eriană de-asupra platoului Renaniei.

S'A PRĂBUȘIT UN POD

IN CENTRUL PARISULUI

Paris, 22 (Rador). — Podul Saint Louis, care leagă insula Saint Louis de Quai aux Fleurs, în spatele bisericii Notre Dame, s'a prăbușit în urma unei explozii.

Se pare că explozia s'ar datora defectării unei conducte de gaz.

La ora 14,30 nu se știa dacă sunt sau nu victime.

*

Paris, 22 (Rador). — Prăbușirea podului Saint Louis s'a produs la ora 14,15, în împrejurări cari n'au fost încă bine precizate.

Se pare totuși că prima anchetă a stabilit că un șlep greu, luat de curent, s'a izbit cu putere de extremitatea arcadei care susține tăblia podului.

A urmat apoi imediat o explozie însoțită de o coloană de flăcări, rezultând, fără îndoială, eruperea unei conducte de gaz. Podul s'a prăbușit.

Mai multe persoane care treceau în momentul acela pe pod au fost aruncate în fluviu. S'au organizat imediat ajutoare sub conducerea prefectului de poliție și a colonelului pompierilor dela cazărmile vecine.

O mulțime foarte mare de curioși este ținută la distanță de serviciul de ordine pe cheiurile vecine cu locul unde s'a produs catastrofa.

*

Paris 22. (Rador). — Cu prăbușirea podului Saint Louis dispare unul din monumentele cele mai pitorești ale Parisului.

Numeroși artiști și-au așezat șevaletele în apropiere de acest pod, zugrăvindu-i silueta și cadrul plin de poezie al cheiurilor înconjurătoare.

VICTIMELE

Paris, 22. (Rador). — Prăbușirea podului Saint Louis a făcut mai puține victime decât se temea.

Până acum numai trei cadavre au putut fi pescuite din apele Senei. Echipele de salvare cred că nu vor mai găsi și alte cadavre.

Au mai fost culese din apă opt persoane, care au fost imediat internate într'un spital din apropiere. Starea lor nu pare gravă.

D. MUSSOLINI N'A SUGERAT NOUI PROPUNERI DE PACE GERMANIEI

Prin telefon dela corespondentul nostru particular

Berlin, 22. — In legătură cu vizita la Roma a d-lui Himmler, șeful poliției secrete germane, s'a răspândit în străinătate svonul că d. Mussolini ar fi sugerat acestuia noui propuneri de pace pentru Germania.

Aceste svonuri sunt declarate de cercurile competente germane ca pure invenții.

—=x⊙●⊙x=—

Lichidarea băncii „Credit Aversois“

Bruxelles, 22 (Rador). — *In ședința de Vineri după amiază a Camerei d. Pierlot, președintele consiliului, a declarat că guvernul are de gând să intervină pe cale legislativă în vederea lichidării Băncei „Credit Aversois“ pentruca interesele depunătorilor să nu sufere.*

Lichidarea progresivă va fi asigurată prin colaborarea mai multor organizații patronate de stat. In cazul când se ajunge la un acord pe baza acestui plan, pierderile depunătorilor vor fi cu mult mai ușoare decât s'a crezut la inceput.

—⊙x⊙❖⊙x⊙—

CRĂCIUNUL PE FRONT...

„Pomul“ sentinelei din liniile înaintate